

Com tots els començaments, els d'en Josep van ser prou difícils, en un temps i circumstàncies molt diferents dels actuals, però va tenir la sort d'entrar a treballar al costat de l'advocat Josep Prat i Piera, molt arrelat a Manresa, **"que em va permetre continuar al seu despatx quan es va retirar"**, o sigui, cinc anys després.

En Josep va decidir que volia estudiar dret empès per una inquietud plasmada en **"preocupar-me pels altres i queixar-me davant de situacions que considerava injustes."** Aquests objectius tan clars sobre el dret el farien arribar un dia, i malgrat la seva joventut, a degà del Col·legi d'Advocats de Manresa, com anys enrere n'havia estat un besavi seu. Abans, però, el primer pas per convertir-se en advocat passava per la formació universitària: **"La facultat és necessària però no et converteix en advocat. El que cal fer un cop llicenciat és practicar. La carrera de dret és molt general i compleix a nivell teòric els objectius que se li encomanen: formar persones en el món de les lleis i de l'humanisme. Per tant la passantia o l'escola de pràctica jurídica, segons l'opció que es prefereixi, és necessària abans de poder exercir."**

El degà del Col·legi d'Advocats de Manresa ens explica que l'organisme que presideix no té escola de pràctica jurídica: **"Nosaltres entenem que els advocats han de fer pràctiques en el despatx d'un advocat que és de mestre o tutor. A vegades aquestes escoles realitzen una formació massa teòrica. Però, per altra banda, el Col·legi té una Comissió que facilita al recent llicenciat la possibilitat de dur a terme la passantia. El problema que tenim actualment és que hi ha molts advocats que volen fer de passants i en canvi no hi ha suficients advocats consolidats capaços de realitzar aquesta tutoria. Per això el Col·legi intenta trobar una sortida per a tots els col·legiats nous."**

La presència d'un advocat de la Catalunya central ens porta a parlar de l'estat de l'administració de justícia a la capital del Bages: **"Disposem de cinc jutjats d'instrucció i primera instància, un jutjat del penal i un del social. Però tenim uns objectius clars: volem disposar d'un altre jutjat del social, i aconseguir una vella reivindicació que data dels anys 30, que és una seu de l'Audiència Provincial i un jutjat del contenciós. Cal dir, però, que quan reclamem més tribunals no ho fem per a l'advocat, sinó per al justiciable. Es tracta d'acostar la justícia al ciutadà, i més l'administrativa que és la que potser té més incidència sobre ell."**

La seva professió requereix seguir d'aprop l'evolució legislativa, un aspecte que exigeix dels advocats l'estudi de les lleis que van apareixent. Ens interessa la seva opinió sobre la Llei d'enjudiciament civil que es discuteix al Congrés dels Diputats en el moment de realitzar l'entrevista i que com ell mateix ens explica **"preveu que els casos de poca quantia, de menys de cinc milions de pessetes, siguin dictaminats per un jutge però sense la necessària presència d'advocats o procuradors. Em declaro totalment contrari a aquesta llei perquè d'una forma oculta, clandestina i amb mala intenció vol privar els justiciables de la major conquesta que s'havia aconseguit mai a cap país europeu: ningú per raó de la seva economia es podria veure en inferioritat de condicions davant d'un jutge. I en aquest país es va dictar una norma, que avui tothom ignora, que és atacada per aquesta reforma, la**

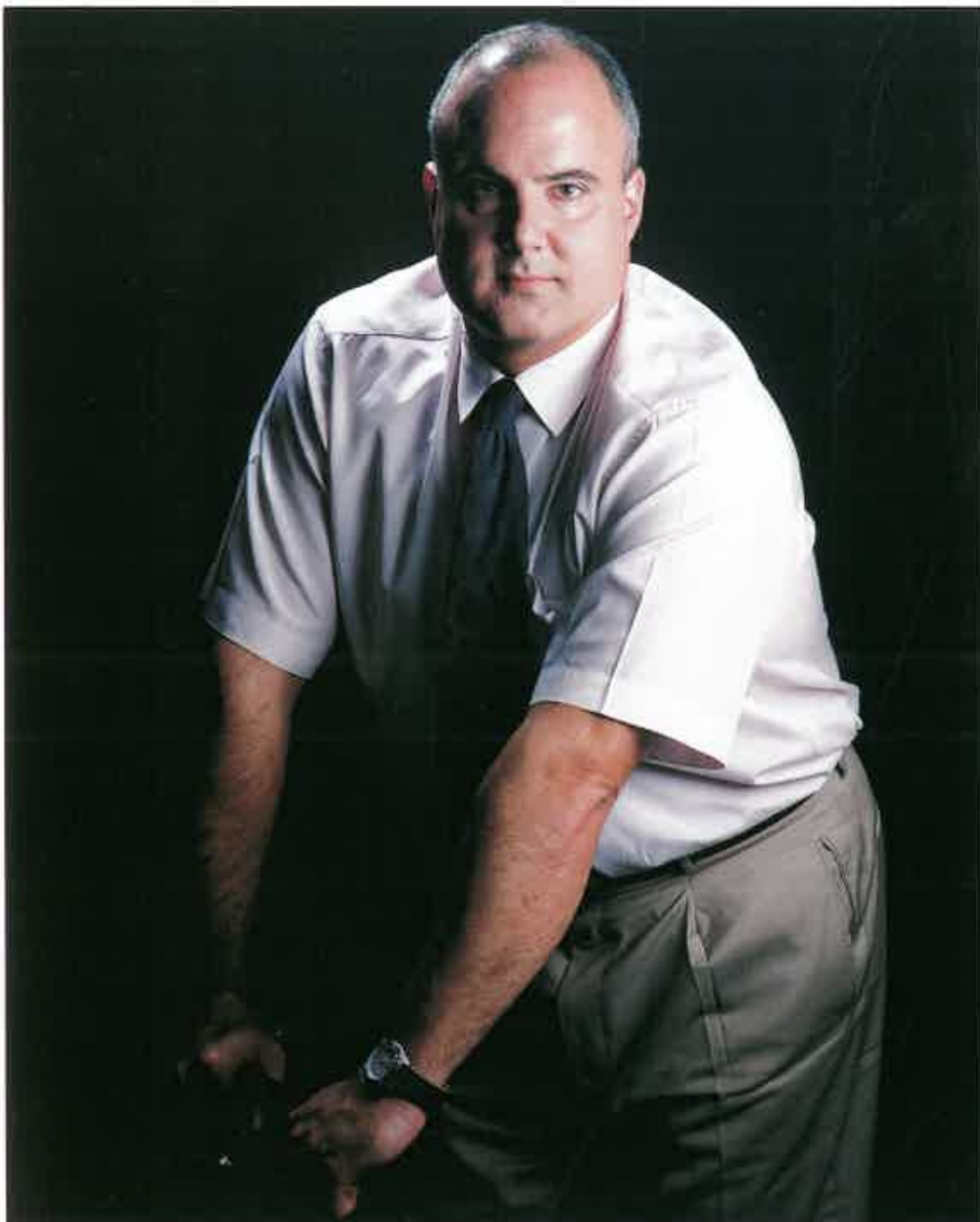
Llei de justícia gratuïta. Aquesta llei determina que qualsevol persona que no tingui uns ingressos superiors al doble del salari mínim interprofessional pot gaudir d'assistència jurídica gratuïta. Esperem que la proposta de nova llei no tiri endavant perquè fariem un pas enrere important."

Entrem a discutir un aspecte rellevant de la nostra cultura jurídica: la diferenciació de poders. **"Nosaltres estem en una situació una mica enganyosa. Aparentment sembla que tenim tres poders, però l'òrgan superior dels jutges està designat pels polítics i aquí és on fallem. És clar que hi ha d'haver mitjans de control sobre el jutges, però han de ser professionals dels propis òrgans. Els polítics haurien de deixar anar el poder que tenen sobre els jutges perquè així quan parlem de disfuncions en el món judicial ho podríem fer en veu alta."**

Des del Col·legi també administren el tema de la justícia del torn d'ofici: **"He estat durant molts anys al torn d'ofici i m'ha resultat molt satisfactori treballar-hi. Ara no hi sóc perquè no m'hi puc dedicar amb la cura i la seriositat necessàries. Precisament, reconec que he fet molts amics de torn d'ofici. La mica de prestigi que pugui tenir avui em ve dels dies d'aquella mena de treball que et fa sentir la professió amb una força especial. Des del Col·legi s'esmercen molts recursos en el torn. El cinquanta per cent del pressupost col·legial l'absorbeix aquest servei i l'esforç paga la pena perquè la gent n'està contenta."** De la mateixa manera, també s'està treballant en la normalització del català en l'àmbit judicial: **"Manresa en aquests moments és la seu judicial on la utilització del català és més habitual, amb gairebé un cinquanta per cent dels casos defensats en aquesta llengua. Duem a terme trobades amb els jutges per explicar-los que els justiciables i els advocats utilitzem el català, tant escrit com oral. Si els cal un temps perquè s'hi adaptin, nosaltres els ajudem. De totes maneres, trigarem anys a aconseguir una total normalització. El drama del català no és a nivell oral, sinó escrit. Molts advocats no s'han molestat a passar els seus formularis al català quan a tots els col·legis disposem d'unes pàgines web on el 99 per cent de supòsits que pots trobar en un despatx apareixen en català."**

En Josep comparteix el bufet amb tres advocats més i un economista: **"Toquem el món del dret civil, laboral, administratiu i mercantil i jo m'encarrego dels temes de responsabilitat civil."** La seva tasca es desenvolupa des de Manresa, una ciutat que ha anat recuperant els últims anys el pes específic que sempre hi havia tingut l'advocacia. **"Manresa ha tingut molts advocats alcaldes, presidents d'associacions culturals i esportives, directores de diaris... I és que els advocats de Manresa poden resoldre els casos igual que ho poden fer els de Barcelona. De totes maneres, per defensar-nos, tenim previst obrir una oficina a Barcelona per intentar agafar empreses de segment mitjà que busquen el tracte personal amb el seu advocat."**

Al costat de la seva senyora, la Conxita, i dels seus dos fills, en Josep i la Cristina, aquest professional del dret treballa per a la justícia amb voluntat ferma i amb la creença que **"ser advocat és tenir un especial neguit per preocupar-te de resoldre els problemes dels altres. I quan ho fas és fantàstic. És una sensació molt agradable."**

“Trigarem anys a aconseguir una total normalització, perquè el drama del català no és a nivell oral, sinó escrit; molts advocats no s’han molestat a passar els seus formularis al català”

Josep de Puig - Manresa (Bages)